

Se hit! Volontär 2008!?

Sommaren 2006 arrangerade Nordisk Östmission (NÖ) för första gången en volontärresa (Se mer i NÖ nr 3/2006 och 4/2006 – dessa nummer kan beställas från kassören). Projektet ansågs lyckat och därför följer nu en uppföljning sommaren 2008. NÖ planerar att i senare delen av juni skicka i väg en grupp till Odessa i södra Ukraina. Gruppen kommer att hjälpa kyrkan på plats med en del praktiskt arbete, men också få bekanta sig med den ukrainska mänskligheten och kyrkligheten. Maximalt antal som NÖ kan skicka är sju personer och det är först till kvarn som gäller. Så om Du eller någon bekant till Dig känner sig manad att göra en insats ett par sommarveckor i österled så tveka inte att höra av Dig.

För mer info och anmälan hör av dig till Daniel Olander,
0303-839 86, 070-171 44 97 danielolander@spray.se eller
Simeon Appell 073-947 11 51, simeonappell@hotmail.com

För Kristi skull i nära östligt utland

I Sankt Petersburgsområdet stöder Nordisk Östmission bl.a. kateketen och evangelisten Oleg Ziatikofs utbildning vid Keltto evangelisk-lutherska utbildningscenter, en knutpunkt i den finsk-ryska Ingermanländska kyrkan i Ryssland. Keltto ligger mellan Sankt Petersburg och Ladogasjön och har framför allt finska, men även svenska anor. Sedan ett par års tid understödjer jag som missionär församlingar i Finska vikens inre. I denna artikel vill jag ge några intryck från ett område, som för många i tanken ligger betydligt längre bort än det faktiska fysiska avståndet.

Sankt Katarina kyrkhus i Sankt Petersburgs centrum renoveras.

Detta kyrkhus påminner om de gamla förbindelserna mellan Sverige och Ryssland, i synnerhet att den kontakten alltid gått via Finland. Men därav också de inte alldeles entydiga relationerna. Besvikelsen över det för länge sedan förlorade Finland för-

sämrade relationerna. Sankt Katarina kyrkhus blev en samlingspunkt inte minst för finlandssvenskarna. Här vigdes bl.a. Edith Södergrans föräldrar. Den svenska societeten höll sig lika ofta till en annan av Sankt Petersburgs evangeliska katedraler som nu också genomgår omfattande renovering likt Sankt Katarina: Sankt

Mikaelskyrkan på den ena av stadens stora öar. Men förlusten av Finland innebar också att Ryssland kom skrämmande nära Sverige. Sovjet-tiden gjorde inte förhållandet bättre. Idag är det ryssarna som frågar varför inte fler svenskar idag syns i staden. Om vi glömmer genvägen över Finland förstärks avståndet.

Idag är det flera gudstjänstgemenskaper som samsas i Katarina kyrkhus vilket ger en finansiell grund för långsiktig renovering. Kyrkoherden i svenska församlingen i Åbo, Eero Sepponen har under mer än femton års tid pendlat var månad för att hålla samman gudstjänstlivet där. Det är idag samlingspunkten framför andra för de fåtaliga svenskar som är bo-

fasta i stan. Lucia är förstås höjdpunkten. Kom ihåg Katarinahuset i din förbön! Det kan vara ett gott kollektändamål för en svensk församling som vill besöka staden, att få ana konturerna av en otrolig överlevnadshistoria, och att dels att få vara med och understödja ett församlingsarbete från grunden i en miljö där man försökt radera kristen tro. Programmet är söndaglig gudstjänst f.n. kl. 13 på svenska så ofta där finns en präst som kan tala svenska. Engelsk mässa kl. 11 söndagligen.

Kateketen för Sankt Elisabets kapellgrupp på Kronstadt utbildas.

Den som tycker att fastighetsrenoveringar är sekundärt i kyrkans liv är

Hemma hos kateket Oleg Ziatkof, till vänster i bilden. Bakom honom det iordningsställda hemmaaltaret.

välkommen att följa med mig ut på Kronstadt – ön med fast förbindelse mitt i Finska vikens inre, någon sjömil hitom Sankt Petersburg. Där blir det tydligt att just frågan var vi kan samlas ändå är avgörande. Under snart tio års tid har en evangelisk-luthersk gudstjänstgrupp, du kan likna den vid en cellgrupp, samlats i hemmen. Kateketen Oleg (begreppet kateket betyder att kyrkostyrelsen erkänt honom som gudstjänstledare och samlade figur i gruppen) och hans fru Natasja har en lidelse för inte minst ungdomarna, och kan arrangera läger av alla slag. Men frågan om var man ska kunna samlas till regelbunden gudstjänst tär på tålamodet. Nu samlas vi i hemmen. På Kronstadt fanns två evangelisk-lutherska församlingar och kyrkor före revolutionen. Idag står ett kyrkhus kvar som används av staden vattenverk, och de vill inte lystra till den lagstiftning som säger att om en religiös grupp finns för byggnaden ska den återlämnas. Att gruppen är liten påskyndar tyvärr inte arbetet. Stadsadministrationen har diskuterat en kompensation men frågan om finansieringen av en fastighets förvaltning har ännu ingen lösning. Moderförsamlingen till gruppen är just Sankt Mikael's kyrka i Sankt Petersburg, men eftersom de är fullt upptagna med sin egen renovering dröjer hjälpen därifrån. På senare tid kommer i varje fall en ämbetsbärare ut och hjälper gruppen att fira nattvard. Är du/ni engagerade i t.ex. en ungdomsgrupp tas ni gärna emot

av Kronstadtvännerna. Fyra eller fem nu myndiga ynglingar är faktiskt en framtida grund för församlingsgruppen. Ett offer för en hyra av en lägenhet kan vara ett avgörande steg framåt. När NÖ:s förre ordföranden fick hälsa gruppen på plats (hösten 2005, red. anm.) och berätta historien om organisationen och dess grundare Konstantin von Koch var det som att flera cirklar slöts. Den gamle ryske tidigare officerens missionsverk hade nått ändå in i den tidigare helt slutna flottbasen Kronstadt.

Seminarier i Keltto samlar deltagare från hela Ryssland.

Den måndagseftermiddag som jag senast fick besöka seminariet undervisade kamrer Lena Barabanovna om grunderna för förvaltning utifrån rysk lag, ett nog så viktigt ämne. Teologutbildningen handlar om tre års kurs-tid om nio kursterminer samt ett examensarbete det fjärde året. Kateketens grupp utgörs av en student från det gamla ingermanländska länets område, från Kulpana församling, en student från Viborg (Karelen), han själv från Kronstadt (egentligen från Uzbekistan), en student från republiken Mari-El i Ural och en bortifrån Olan-Ode bortom Bajkal. Anledningen till denna spridning är, dels Stalins deportationer under 30-talet, dels gammalt missionsarbete till de finsk-ugriska språkgemenskaperna som sträcker sig långt bort i Sibirien, och dels de etniska minoriteter som välkomnar detta missionsarbete då

NORDISK ÖSTMISSION

man känner sig friare gentemot ett dominerande ryskt inflytande i de ortodoxa stiftet.

Seminarieret håller kurser av flera olika slag. Det är möjligt att hyra rum för enskilda eller grupper. Man räknar in över 1 500 gästnätter av framför allt finländare. Det är en utmärkt plats att förlägga t.ex. en studievecka i evangelisation och mission. Kelttos mycket vackra och för femte gången återuppbyggda evangeliska kyrka i nordisk stil har en finsk liturgi varvat med ryska läsningar och tolkning. På ängarna bortom Sankt Petersburg, de gamla fälten för de ingermanländska storgodsens och småbönderna, kan åtminstone upp- och sörmlänningen lätt känna igen sig.

Sankt Petersburg har varit och kommer på nytt för oss att bli såväl en port in till Ryssland och Asien som en annorlunda ingång till Europa och vår egen nordiska historia. Sankt Katarina kyrkhus är ett kollektändamål som innebär eftertankar för eget missionsarbete. Ingermanländska kyrkan och dess 80-tal församlingar ut över hela Ryssland, inklusive seminarieret i Keltto, är en utmaning för den som vill lära känna mer om rysk kristenhet efter 70 år av nästan total isolering. Välkommen med din gåva och dina funderingar.

Jonas Nilsson

assistent, missionär och präst,
G Hjälmteryd

Kamrer Lena Barabanovna undervisar vid seminarieret i Keltto.